

Vi sågo nyss af ynglingar en tropp
Med vighet upp till trampolinen hasta,
Och strax med lätta språng och djerfva hopp
Sig modigt från dess höjd i böljan kasta;

Och huru de med spänstig ungdomskraft
Än raskt med simning friska vågor plöjde,
Och, sedan flytande de hvila haft,
Än under skämtsamt upptåg sig förnöjde:

Och hur de än i djupet doko ner,
Än åter upp i vattenbrynet flöto, --
Ja allas skicklighet vi sett -- än mer,
Hur de till ett harmoniskt helt sig slöto

Ej minsta piltar ens vi glömma må.
Hur ifrån bron de hoppade så raska
Och, lekande som Cupidoner små,
Uti bassinen sedan syntes plaska.

De unga, genom vighet och behag,
Väl utmärkt sig och rättvist bifall vunnit, --
Dock ilar tanken denna högtidsdag
Till sista femti åren, som förrunnit.

Ja, under tiden som simskolan stått,
Hur mången der i simning kunnig blifvit,
Hur mången friska bad i strömmen fått,
Som helsans kraft och muntert sinne gifvit!